

התעלה: "קוף" מצרי משקיף

ביניהם תנועות במועל-ידיים — לרוב תנועות עוינות.

עוד זכור המיקרה של אותה חיילת, שהגיעה לנקודת תצפית מול פורט-סעיד, וראתה במישקפת את ה"קוף" המצרי. "הוא אומר לי שלום! הוא אומר לי שלום!" קראה בהתפעלות. החבריה לא היו זקוקים למישקפות, כדי להסביר לה שתנועת-ידו אינה ניפנוף-לשלום, אלא מה שמכונה תנועה מיזרחית.

לעיתים, כאשר כל העולם ישן עדיין, ורק שני הזקיפים ערים ב-דימדומי השחר, כשאין זיע באוויר וכל רחש נשמע למרחקים, מחלי-פים השניים כמה מילים. ליד קנטארה, לדברי מפקד כיתה, האופנה היא אופנת קללות נוראות. מול גשר פירדאן, לעומת זאת, מחליפים ברכות. "צבאח אל-חיר!" צועק החייל המצרי. "בוקר טוב!" עונה לו הישראלי.

וכל זה מבלי להשפיע על העובדה, כי בכל רגע עלולה להתפתח תקרית בסביבה, וה"קוף" עלול לחיות זה שיקבל את הכדור הראשון.

ה תבונן בתמונה זו. זה מה שהיית רואה מבעד לכוונת של רובה-צלפים. במרכז העיגול יושבת דמות קטנה. זהו "קוף".

לכל אורך תעלת-סואץ יאמרו לך, כי "קוף" הוא חייל מצרי, הניצב בצמרתו של עץ גבוה ומשקיף לעבר העמדות של צה"ל, בצד זה של התעלה. המרחק אינו רב — בין 150 ל-200 מטר. אפשר להבחין ב"קוף" גם בלי מישקפת: מטפס בסולם הגס, עד לפלאטפורמה עשויה קרשים, אשר עליה ניבנתה ביקתה קטנה. מכאן הוא סוקר את השטח, והוא מסוגל לראות, למעשה, הכל. כי גדות התעלה הן מישוריות, וכל תנועה בולטת למרחקים.

גם בצד הישראלי יש נקודות-תצפית. אבל הן שיגרתיות יותר. כי בצד הישראלי אין עצים. האדמה הפוריה מסתיימת על שפת התעלה המערבית, מן העבר ההוא. מצד זה — רק חולות או ביצות מלוחות. לעיתים, תוך כדי סריקת השטח, מצטלבים מבטיהם של הזקיף ה-ישראלי וה"קוף" המצרי, ולא פעם, מתוך סקרנות, הם מחליפים